

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010100
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010100.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného Ľ. S., na hlavnom pojednávaní dňa 14.12.2020 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. o s l o b o d z u j e obžalovaného Ľ. S., H.. XX.XX.XXXX N. S., R. C. R. XXX/X, S.,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 469/18/3305-28 z 03.05.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na skutkovom základe, že dňa 15.11.2018 v čase okolo 20.15 hod. v S., v byte na ul. H. XA/XXXX pod vplyvom alkoholu sa postavil medzi zárubne dverí izby tak, aby znemožnil odísť z bytu svojej priateľke E. Z., s ktorou žil v uvedenom byte v spoločnej domácnosti, ktorú potom ako sa ho snažila odsunúť od dverí izby chytil oboma rukami a sotil na posteľ v izbe, kde si na ňu obkročmo sadol, kolenami sa jej oprel o jej ruky, aby s nimi nemohla hýbať, načo poškodená začala kričať a opakovane ho žiadala, aby ju pustil, na čo jej obžalovaný priložil na ústa vankúš, otvorenou dlaňou ju udrel po líci, chytil ju rukami za sánky a začal ju opakovane udierať svojím čelom do jej čela, počas čoho sa jej aj viackrát vyhrážal slovami, že ju zabije ako špinavého psa, kedy sa poškodená snažila dostať z jeho zovretia tým, že ho doškriabala, avšak obžalovaný od svojho konania upustil až v čase približne o 21.20 hod. potom, ako na dvere uvedeného bytu zaklopala hliadka polície, ktorú privolala priateľka poškodenej na jej žiadosť, nakoľko poškodená opakovane počas uvedeného incidentu svoju priateľku telefonicky kontaktovala a žiadala privolanie polície, pričom obžalovaný svojim konaním bez oprávnenia bránil poškodenej E. Z. užívať osobnú slobodu približne po dobu cca. 1 hodiny a zároveň vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a taktiež jej spôsobil viaceré poranenia v oblasti hlavy, nosa a IV. prsta ľavej ruky, ktoré si vyžiadali jednorazové lekárske ošetrenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 469/18/3305-28 podanej podľa § 234 ods. 1 Tr. por. zo dňa 06.05.2019, samosudca nariadil hlavné pojednávanie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, poškodenej, svedkov Z. Č., E. F., prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne E. S., znalecký posudok znalca MUDr. Viktora Segedu č. 22/2019 z 25.03.2019, listinné dôkazy vzťahujúce sa k dokazovaniu vo veci, pripojené spisy a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou mali búrlivý "taliansky" vzťah. V deň skutku prišiel na to, že si našla priateľa. Požiadal ju preto, aby opustila byt, a to normálnym spôsobom. Ona začala po ňom kričať, začali sa hádať, kričať po sebe, nechcela opustiť byt. Dvere neboli nikdy zamknuté, na dverách bola guľa, nebolo treba zvnútra zamykať. Ku škrabancom uviedol, že k nim došlo pri sexe s poškodenou deň predtým. Viac krát došlo k takýmto škrabancom počas sexuálneho styku. K zraneniu hlavy poškodenej sa odmietol vyjadriť. On nechal poškodenú telefonovať s kamarátkou. Hákali sa kvôli jej novému priateľovi. On nikomu netelefonoval. Poškodená volala svedkyňi S. a asi aj tomu jej priateľovi nech ju príde zobrať. Z bytu bolo možné odísť. On pracoval v Nemecku ako montér nábytku. Potom sa spoznal s poškodenou ona po ňom chcela, aby ostal na Slovensku. On si tu našiel prácu, nasťahovali sa do izby v dome jeho rodičov. Pracoval na stavbách. Po asi 4 mesiacoch nastali problémy, kedykoľvek sa vybrala do baru, prišla opitá, ovracala fasádu domu. Matka mu povedala, aby sa zobudil, že ak ju chce majú si nájsť byt. Poškodená bola vtedy nezamestnaná, on platil byt aj domácnosť, mal dve práce. Ona bola k nemu nasťahovaná, tvrdila, že ju vyhodili rodičia a nemá kde byť. Spomínala mu, že bola psychiatricky liečená po rozchode s priateľom. Jeho aj jej bývalý partner kontaktoval. Spolu s poškodenou bývali asi 4 mesiace u rodičov a 5 v byte. Každý mal svoj kľúč, išlo už o druhý byt, vždy si kľúče rozdelili. On mával kľúče na chladničke. Domov prišli naraz, trvalo asi hodinu kým prišli policajti odkedy začala hádka. Tvrdila, že celý týždeň chodila spať ku E. S., no zistil, že to nie je pravda, lebo ju tá zháňala, keď mala byť u nej. Potom keď prišla domov, tak sa pohádali. Povedala mu, že nemá kam ísť, lebo domov nemôže, že ju má nechať v byte aspoň dva týždne, kým si niečo s priateľom nájdu, že sú spolu len krátko. On bol nahnevaný a začal kričať, keby mu povedala, že zavolá policajtov, tak on radšej odíde. On nechcel, aby tam zostala bývať. Volala S., že je všetko na nič, že obžalovaný na to prišiel, nemôže ísť k priateľovi Z., či môže ísť k svedkyňi. Hádky medzi nimi bol normálna, on aj plakal, jej to bolo jedno, len sa nechcela vysťahovať. Nik z nich nenadával. Snažil sa ju hodinu presvedčiť, aby odišla, ona za jeho aby mohla zostať, takto to šlo dookola. Na chodbe mali každý svojich psov aj tam obidvaja boli a hladkali ich. Počas hádky určite k zraneniu hlavy neprišla. On sedel na posteli a ona sa voľne pohybovala. On chcel aby sa rozišli ona chcela aby mohla zostať a aby boli spolu. Ako bol zadržaný nechal jej aj peniaze na nájom. Už ju nekontaktoval. Je slobodný, bezdetný, schopný pracovať, živnostník.

Poškodená E. Z. si nárok na náhradu škody neuplatnila. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa prikláňa k prvej výpovedi, lebo bola najbližšie tomu čo sa stalo (pozn. najskôr vypovedala 16.11.2018 od 10:05h č.l. 73-77, neskôr od 21:11 hod. č.l. 84-97). Je rada, že už má od toho pokoj. Uviedla, že mala ešte týždeň obrovské bolesti. Na výzvu, aby sa vyjadrila ku skutku uviedla, že si to už nepamätá, lebo je to dávno. Rozpory medzi prvou a druhou výpoveďou v prípravnom konaní vysvetlila tak, že obžalovanému nechcela sťažovať život a jeho známi ju prosili, či by mu nevedela pomôcť. Na otázku obhajcu, či ju niekto kontaktoval medzi prvou a druhou výpoveďou odpovedala, že nie, bolo to jej slobodné rozhodnutie. Poprela, že by kontaktovala obhajcu obžalovaného. Ten na to predložil SMS komunikáciu, kde ho poškodená oslovuje. B. N. je jej bývalý partner. K listu B. N. uviedla, že sa vec tohto netýka. K prepúšťacej správe, ktorú jej obhajca doručil uviedla, že nesúhlasí s obsahom jej obsahu, odmietala sa vyjadriť na otázku či bola psychiatricky hospitalizovaná a či to bolo v dôsledku pokusu o samovraždu po rozchode s bývalým partnerom. Ona uhradila nájomné a vysťahovala sa z bytu behom jedného - dvoch týždňov. Mala kľúče od bytu, chodila do bytu, kým tam mala psov. Veci obžalovaného odovzdala jeho matke. Ona nemala kam ísť, tak išla ku kamarátovi, s tým nemala pomer. Ani v čase skutku nemala s iným pomer ako s obžalovaným. Ako dôvod rozchodu uviedla, že to už nebolo medzi nimi v poriadku, kontroloval jej osobné veci a nerešpektoval jej súkromie. V byte, kde sa mal stať skutok bývali dva, tri mesiace, ona nevie, či podpisovala nájomnú zmluvu. Mala kľúče od bytu, obžalovaný nie, lebo si nebol schopný spraviť kópiu. Nevie, kde boli kľúče počas skutku. Nevie či boli vo dverách. Zvnútra je kľučka, zvonku guľa, na noc sa zamykalo. Keď chcel ísť domov obžalovaný buď si pre kľúče prišiel, alebo za ňou došiel do práce. Ona prišla domov prvá, obžalovaný až po nej. Ona zo začiatku mala telefón, držala ho pevne v ruke, no nemohla s ním pracovať, nemohla sa hýbať, telefonovala ale násilím, mala len povedať, že sa nič nedeje. Nepamätá si či svedkyňi volala ona, ale hovorila s ňou. Ona po pár minútach sa už nemohla pohybovať po domácnosti, bola v stresovej situácii. Zdôverila sa len rodine, matke, otcovi. Mala dôvodnú obavu o zdravie. Byť nemohla opustiť. Niekoľko dní predtým nemala sexuálny styk s obžalovaným. Na otázku obhajcu k jej neskoršej výpovedi v prípravnom konaní, kde uvádza, že v byte chodila hore dole uviedla, že chcela mať pokoj a nechcela obžalovanému zle, preto zmenil výpoveď. S policajtmí sa nerozprávala, bola uplakaná nemohla rozprávať. Bola hospitalizovaná v minulosti. Ako vyšla z nemocnice, mala pár návštev u psychiatria či psychológa, tri, štyri týždne brala lieky, bolo jej

odporúčané chodiť na sedenia. Na otázku, čo v obžalobe je pravda a čo nie uviedla, že niečo je sčasti je pravdivá, ako sa snažil jej znemožniť pohyb, padli vyhrážky "že jej to vráti", bála sa vyhrážok. Nikdy predtým sa obžalovaný takého konania voči nej nedopustil.

Súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne E. S. zo dňa 17.11.2018 na č.l. 106-110, kde táto uviedla, že s poškodenou sa poznajú len mesiac. Poškodená jej napísala, či môže u nej prespať, ona jej vyhovelá, aj preto, že sa jej poškodená zdôverila, že má problémy s priateľom. No nešlo o nič vážne, len sa nevedela rozhodnúť, či s ním chce byť. Napísala jej, že príde o jedenástej, lebo chcela ísť ešte na pivo. Pýtala sa aj či má doniesť fľašu. Asi okolo 20:28 hod. však napísala, že príde o 20 min.

(Potom podľa úradného záznamu spolu volali o 20:54 hod - č.l. 125). Keď neprišla, skúšala jej volať, zodvihla jej poškodená urevaným hlasom, kričala, že má volať policajtov a pomôcť jej. Svedkyňu napadlo, či ju priateľ nebije, no nepočula na neho zlé slovo. Dokonca sa s matkou obžalovaný nestretáva kvôli poškodenej. Volala s ňou asi dvakrát, raz telefón vyrhol aj obžalovaný a hovoril jej, že je všetko v poriadku. Že poškodená plače, preto ju nedá k telefónu, aj on plakal, povedal, že ho poškodená podvádza videl ju s chlapcom. Ona v pozadí kričala, prišlo jej to akoby jej dal ruku na ústa, alebo vankúš, lebo to bolo tlmené. Potom bol hovor prerušený. Volala potom ešte s poškodenou, plakala, až sa zajakávala, nedokázala povedať čo sa deje, ona jej poradila nech vyjde z bytu a upokojí sa. Obžalovaný znova vzal telefón a povedal, že ju nepustí, lebo je rozrušená, ona stále kričala, nech zavolá policajtov a o pomoc. Potom svedkyňa rozmýšľala či má volať policajtov, potom poškodená kričala o pomoc, a hoci sa neprerušil hovor už nič nepočula, preto zavolała policajtov. Policajtom oznámila čo sa stalo a hľadali byt, kde býva poškodená. Keď odvádzali obžalovaného, na poškodenej nevidela, že by bola zbitá, aj ju napadlo, či to neprehnala. Potom sa jej pýtala čo sa stalo, a poškodená sa len sťažovala, že ju bolí prst, na otázku či ju zbil pokrútila hlavou, že áno. Poškodená u nej predtým nikdy nespala, len sa pýtala či môže. Zdôverila sa jej aj, že má milenca, nejakého Z.. Nepovedala jej priamo, že sa chce s obžalovaným rozísť, len že nie je šťastná a či majú spolu byť. Zdôverila sa jej aj s tým, že bola po predchádzajúcom rozchode pár dní na psychiatrii.

Svedok Z. Č., policajt, uviedol, že bol členom hliadky vyslanej na preverenie oznámenia na stálu službu. Svedkyňa mala s poškodenou telefonovať, no potom sa už poškodenej nevedela dovolať. Mala telefonovať kamarátky poškodenej, že sa niečo malo diať medzi poškodenou a jej partnerom. Čakala ich, no svedkyňa nevedela, kde poškodená býva, tak hľadali jej bydlisko. Keď byt našli, zaklopali na dvere, po 5 či 10 minútach vyšiel muž v trenkách, pýtali sa kde je slečna, on odvetil, že je v poriadku. Poškodená bola uplakaná, celá červená, nepamätá si či mala modriny. Obžalovaný sa jej mal vyhrážať, že ju zabije a dusiť vankúšom, mala niečo s prstom. Obžalovanému obmedzili osobnú slobodu. Obžalovaný spolupracoval, bol z neho trochu cítiť alkohol. Oni sa s poškodenou rozprávali, kým zavrel obžalovaný psy.

Svedkyňa E. F., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená prišla bývať k nim v polovici februára 2018 bývali spolu asi štyri mesiace. Napokon musela byť vyhodená z ich domu za asistencie polície, políciu volal svedkyňa, obžalovaný však odišiel s ňou bývať do bytu na Malej okružnej. Poškodená chcela ísť na silu do domu, bol aj fyzický konflikt, preto volala políciu. Poškodená rada popijala alkohol, správala sa zle k dvojčkám čo u nich bývajú, pobehovala po dome v spodnom prádle. Aj svedkyňi, teda matke obžalovaného dokázala poškodená vulgárne vynadať. Aj preto trvali na tom, aby odišla z domu, aby bol v dome pokoj. V dome bývajú aj starí rodičia obžalovaného. Aj vlastná matka poškodenú vyhodila z domu. Svedkyňa kontaktovala matku poškodenej cez sociálnu sieť, tá sa mala vyjadriť, že dcéru už nechce vidieť. Keď balila veci našla psychiatrickú správu poškodenej. Poškodená keď u nich bývala, nijako na domácnosť neprispievala a ani nepomáhala. Syn obmedzenia a povinnosti počas náhrady väzby dodržiaval.

So súhlasom obžalovaného, obhajoby a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Viktora Segedu, č. 22/2019 z 25.03.2019 na č.l. 136-150. Z jeho obsahu vyplýva, že v čase skutku bol obžalovaný v stave jednoduchej alkoholovej opojenosti a dostal sa podľa znalca do žiarliveckého afektu. Bol v čase skutku schopný rozpoznať protiprávnosť konania a toto ovládať vo forenzne nepodstatne zníženej miere. Znalec mu nenavrhol žiadnu formu ochrannej liečby. Nebola u obžalovaného zistená závislosť na návykových látkach.

Podľa zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaného na č.l. 19 a úradného záznamu na č.l. 20 mu bola obmedzená osobná sloboda dňa 15.11.2018 v čase o 21:30 h. prítomný bol aj nstržm. Z. Č..

Podľa zápisu o dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu obžalovaného na č.l. 22 obžalovaný mal dňa 15.11.2018 o 21:48 hod. 0,20mg/l alkoholu v dychu a poškodená o 21:56 hod. 0,04 mg/l alkoholu v dychu.

Podľa zápisnice o prehliadke tela obžalovaného zo 17.11.2018 a fotodokumentácie č.l. 119 -124 boli na krku obžalovaného pod hrtanom zistené vertikálne poranenia kože (možné škrabance) a na pravej strane krku začervenanie kože. Obžalovaný mal uviesť, že k zraneniu došlo v noci pred skutkom pri sexe.

Podľa lekárskej správy o zraneniach poškodenej na č.l. 130 táto subjektívne popísala, že ju priateľ udrel do hlavy a nosa čelom, vykrútil jej IV prst na ľavej ruke, diagnostikovaný bol mierny edém v čelovej oblasti, mierna bolestivosť prsta. Na fotodokumentácii na č.l. 117-118 z 16.11.2018 nie je zranenie čela viditeľné, okrem nešpecifikovaného začervenania na čele.

Obžalovaný bol do času skutku podľa výpisu MVSR na č.l. 152 dvakrát postihnutý za priestupok. Dňa 23.07.2018 spáchal priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Z.č. 372/1990Zb., keď mal pred domom fyzicky napadnúť matku, keď chcela jeho psa odvieť do voliéry a spôsobil je drobné zranenie, za čo bol postihnutý pokarhaním a dňa 10.04.2014 spáchal priestupok podľa § 47 ods. 1 písm. d/ Z.č. 372/1990 Zb. keď znečistil verejné priestranstvo, za čo mu bola uložená pokuta 10,-€.

Obžalovaný bol dosiaľ podľa odpisu z registra trestov na č.l. 153 a pripojeného spisu raz odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/47/2015 z 28.09.2015, právoplatným dňa 28.09.2015 za spáchanie zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ , písm. d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 36 mesiacov s podmieňčným odkladom so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 36 mesiacov, bola mu uložená povinnosť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo iného výchovnému programu. V skúšobnej dobe sa osvedčil.

Podľa fotodokumentácie vyhotovenej z displeja mobilného telefónu svedkyne S. na č.l. 126-128, o komunikácii v aplikácii Messenger, poškodená sa pýta svedkyne, či u nej môže spať, s čím ona súhlasí o cca 20:16 hod, poškodená uvádza, že príde o cca 11:00 hod., a že je ešte doma.

Obhajca navrhol prečítať komunikáciu poškodenej s jeho osobou, ktorá sa nachádza na č.l. 215-216 (zo 17.11.2018), kde sa obhajcu pýta, či obžalovaného pustia, a či mu povedal, že ho "odtiaľ dostane".

Prokurátor navrhol obžalovaného uznať vinným na podklade obžaloby. Má za to, že výpoveď poškodenej v spojitosti s výpoveďou svedkyne S. a policajta Č. je vierohodná a obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil. Poukázal aj na to, že znakom skutkovej podstaty nie je bránenie v osobnej slobode po určitú stanovenú dobu a ide o zločin, kde nie je možný materiálny korektív. Poukázal na osobu obžalovaného, ktorý už bol trestaný za drogovú trestnú činnosť a záver znalca, ktorý uviedol, že skutku sa obžalovaný mal dopustiť skutku počas žiarliveckého afektu. Spomenul postihnutie za priestupok obžalovaného násilnej povahy proti svojej matke nie dlho pred skutkom. Obžalovanému navrhol uložiť úhrnný trest za § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ÚVT s minimálnym stupňom stráženia. Obhajca poukázal na to, že obžaloba trpí dôkaznou núdzou a skutok kladený obžalovanému za vinu preukázaný nebol. Poukázal na osobu poškodenej a procesne použiteľné dôkazy ktoré v záverečnej reči rozobral. Tiež na jej postoj na hlavnom pojednávaní, kde opäť zmenila výpoveď, odmietala podrobiť kontradiktórnemu výsluchu sama si odporovala či vyslovene klamala. Navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný trval na tom, že poškodenú v byte neobmedzoval skutok nespáchal. Nekonal v žiarliveckom afekte, nikomu neublížil, jedine chcel aby sa odsťahovala, poškodenej práve pomáhal, finančne podporoval keď ju nepodržala vlastná rodina, hoci tá žila len pre zábavu. Trestnej činnosti v minulosti sa dopustil z mladíckej nerozvážnosti, snažil sa viesť riadny život, pracoval. Počas vzťahu sa poškodenou sa často hádali ale nič viac. Je športovec, boxuje, no rovinu hádky neprekročí a neuchyľuje sa k násiliu.

Samosudca podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol návrhy na doplnenie dokazovania vyžiadaním zdravotnej dokumentácie poškodenej, výsluchom svedka B. N.É. (teda i čítaním jeho vyhlásenia, keďže by to bolo v rozpore so zásadou ústnosti vykonávania dooazovania pred súdom), tiež znaleckým dokazovaním a to psychologickým a psychiatrickým skúmaním duševného stavu poškodenej, pretože ide o dôkazy k okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi, k okolnostiam na viac pre právne posúdenie skutku nepodstatnej. Jednak sa poškodená sa napokon, hoci to skôr odmietala, vyjadrila aj k jej psychiatrickému vyšetreniu v minulosti, ktoré napokon priznala. Svedok N. mal vypovedať v podstate k pomeru a rozchodu s poškodenou, pričom samotná neschopnosť udržať vzťah, či dôvody rozchodu nemajú priamy súvis so skutkom, pretože súd nehodnotí, kto bol či nebol zodpovedný za rozchod, ale či obžalovaný konal spôsobom, ktorý bol uvedený v skutkovej vete obžaloby. Prípadné psychologické či psychiatrické skúmanie by mohlo mať doplňujúci význam z hľadiska špecifickej vierohodnosti výpovede poškodenej, v tomto prípade však chýbal samotný popis skutku poškodenou, táto v podstate neposkytla usvedčujúcu výpoveď voči obžalovanému po vznesení obvinenia, pričom už len to samotné dávalo viac alternatív, prečo sa tak zachovala, jedna z nich je, snaha chrániť obžalovaného no rovnako pravdepodobná bola snaha vyhnúť sa odstraňovaniu rozporov vo výpovedi, či prostému odpovedaniu na otázky, ktorými by mohla byť prístihnutá pri nepresnosti či lži.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k právnemu záveru, že nebolo v rovine rozumnej istoty a bez dôvodných pochybností preukázané, že sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe, a preto aplikujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Je potrebné uviesť, že aby súd mohol posúdiť vierohodnosť svedka, pokiaľ ide o obsah jeho konkrétnej výpovede, je potrebné, aby takáto výpoveď vôbec odznela na hlavnom pojednávaní. Buďto bezprostredne vypovedal svedok, alebo jeho výpoveď bola prečítaná či prehratý videozáznam s ňou. Svedok musí popísať priebeh skutku, v tomto prípade poškodená ako jediný svedok skutku musí uviesť čo je obsahom skutkovej vety obžaloby pokiaľ ide o dej (a ten je v obžalobe popísaný podrobne). Poškodená sa úvodom odvolala na výpoveď, ktorú učinila pred vznesením obvinenia obžalovanému, kde výsluch nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, no odmietla vypovedať osobne s tým, že si nepamätá čo sa stalo. Na položené otázky odpovedala selektívne, vyhla sa akejkolvek možnosti konfrontovať svoju skoršiu výpoveď s výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Uviedla len, že nechcela obžalovanému sťažiť život, preto v prípravnom konaní svoju výpoveď zmenila, no absurdne sa odvoláva na usvedčujúcu prvotnú výpoveď, ktorú prokurátor odzrkadil v skutkovej vete obžaloby. Pokiaľ by zopakovala to čo uvádzala v prvej či neskoršej výpovedi v prípravnom konaní, tak by bolo možné ju konfrontovať s prípadnými rozpormi, len samotným odkazom však nemožno prevziať obsah skoršej výpovede. Naopak svedok sa dostáva do situácie, že nie je schopný pôvodnú výpoveď reprodukovať a zadáva pochybnosť o svojej vlastnej vierohodnosti, pretože možno pochybovať o tom, či pôvodne popisoval dej, ktorý sa stal, alebo dej, ktorý je skreslený emóciami či pozmenený z iného dôvodu. Pokiaľ by obžalovanému nechcela "príťažlivosť" stačilo zopakovať výpoveď neskoršiu, pokiaľ však bola pôvodná verzia pravdou, je absurdné len na pôvodnú výpoveď poukazovať, no nevypovedať, znemožniť tak obhajobe klásť otázky a odstraňovať rozpory.

Súdu sa javí byť pravdepodobnosť toho, že obžalovaného chráni tým, že proti nemu nevypovedá rovnaká ak nie nižšia ako to, že nevypovedala o priebehu skutku, aby nepríťažila sebe samej a nebola prístihnutá pri lži.

Poškodená sama na záver výpovede uviedla, že to čo je uvedené v obžalobe je pravdivé sčasti. No to, z ktorej časti, čo konkrétne a v akom slede sa v skutočnosti odohralo, čo neodohralo, čo bolo zveličené v dôsledku emócií, sklonu fabulovať poškodenou je tak nejasné a nepreukázateľné, že na výpovedi poškodenej a jej popisu skutku, o to viac, že ho na hlavnom pojednávaní v podstate nepopísala nijako konkrétne, nemožno založiť presvedčenie súdu o vine obžalovaného. Poškodená bola pritom nie raz prístihnutá pri lži, poprela pred súdom, že mala milenecký pomer s osobou menom Z., hoci takto svedčil nie len obžalovaný, ale aj svedkyňa S., ktorej sa s tým mala zdôveriť. Poprela, že kontaktovala obhajcu obžalovaného, pričom je preukázaný opak. Spočiatku tajila, že bola psychiatricky liečená a hospitalizovaná. Z mála konkrétnych vecí vzťahujúcich sa k protiprávnemu konaniu obžalovaného pred súdom uviedla, že sa jej obžalovaný hrozil "že jej to vráti" čo je zas ďalšia verzia o slovách obžalovaného, pričom pokiaľ ide o nebezpečné vyhrážanie, ide o trestnú činnosť páchanú verbálne, kde má mimoriadny

význam formulácia hrozby. Tvrdila, že svoju výpoveď zmenila v prospech obžalovaného, lebo ju o to žiadali nešpecifikované osoby z prostredia obžalovaného, no vzápätí uviedla, že medzi prvou a druhou výpoveďou v prípravnom konaní (ktoré sú podstatne odlišné) ju nik nekontaktoval. Súd tak aj bez znaleckého dokazovania psychológom a posudzovania špecifickej schopnosti poškodenej vierohodne vypovedať dospel k záveru, že táto je schopná vypovedať účelovo vo svoj prospech, o to viac je aj schopná reprodukovat' zažité skresľujúco a zažité zveličiť a dramatizovať. Svedkyňa S. uvádza, že sa dovolala dvakrát, pričom už pri prvom telefonáte, poškodenej kričala a žiadala o pomoc a mala pocit, že jej niekto bráni kričať a ten je tlmený, no opäť neskôr telefonovala s poškodenej, ktorej pre jej emocionálne rozpoloženie nebolo ani rozumieť a na to s obžalovaným, kde v pozadí poškodenej kričala a žiadala o pomoc. Je absurdné, aby obžalovaný bránil poškodenej komunikovať tak, že preberá jej hovory s tretími osobami, keď stačilo svedkyňi S.Á. odpísať napríklad upokojujúcu či vysvetľujúcu správu z mobilu poškodenej a hovor neprebrať. Celá hádka mala trvať cca 40 minút až hodinu po príchod polície, pričom je extrémne nepravdepodobné, že by obžalovaný celý čas poškodenej držal a nespôsobil jej tým zranenia, modriny na rukách od pevného stisku a pod. Najpravdepodobnejšie je, že v istú chvíľu sa o mobil naťahovali (napríklad, keď obžalovaný zasiahol do hovoru poškodenej so svedkyňou S.), pričom je možné, že obžalovaný hysterický výstup poškodenej riešil tak, že jej bránil v určitej chvíli odísť, alebo v tom čase sa bili o telefón a on ju preto držal. Obžalovaný pritom celkom logicky vysvetlil, čo bolo dôvodom hádky. Jednak odhalená nevera poškodenej, tiež prokuratúra nevyvrátila skutočnosť, že práve poškodenej nemala kam okrem predmetného bytu ísť, pretože mala s matkou narušené vzťahy a "nového" priateľa poznala krátko na to, aby sa k nemu nasťahovala. Pokiaľ obžalovaný, ako osoba, ktorý všetky náklady platila po nej chcel aby z bytu odišla a ona na to nechcela pristúpiť (ponúka sa paralela s vyhodením poškodenej z domácnosti matky obžalovaného a asistenciou polície), núka sa príčina hádky, kde ani poškodenej ustúpiť nechcela no ani vzdať sa nového priateľa. Nedá sa neuviesť ani ďalší z paradoxov ponúknutých poškodenej, kde uvádza sama, že kľúče od bytu mala len ona, no napriek tomu, ju mal držať v byte obžalovaný. Aj v prípade, že by kľúče mali obaja ani ona sama netvrdila, že jej vzal jej kľúče obžalovaný. Obžalovaný tvrdil, že poškodenej behala po byte, boli aj na chodbe pri psoch, poškodenej na otázku obhajcu k jej tvrdeniu o pohybe po byte v prípravnom konaní stroho odvetila, že takto vypovedala, aby obžalovaného chránila. Matka obžalovaného popisuje nevhodné, nemorálne a vulgárne správanie poškodenej k nej a členom jej domácnosti počas pobytu u nej, a nehody poškodenej s vlastnou matkou, čo poškodenej nestavia do role agresorovi podriaďujúcej sa obeť, nehovoriac o nevere a legende poškodenej o prespávaní u kamarátky v poslednom týždni. O "flexibilitu" poškodenej pokiaľ ide o dosiahnutie cieľov, ktoré si v danom čase zaumienila a tým aj jej schopnosti vypovedať pravdu, nič nezatajovať nie len pred súdom, ale v podstate kdekoľvek a komukoľvek hovorí jej veta adresovaná v správe obhajcovi zo 17.11.2018 (teda už po oboch výpovediach v prípravnom konaní), kde sa ona chce pričiniť o to, aby obžalovaného z väzby "dostala". Založiť nepochybné presvedčenie o vine obžalovaného (aj pri preukázanej trestnej činnosti obžalovaného v minulosti a priestupku násilného charakteru proti matke) na takto nedôveryhodnej a pritom z pohľadu dokazovania zásadnej výpovedi či svedkovi ako bolo preukázané, nie je podľa súdu možné.

Je celkom možné, že počas hádky došlo k situácii, keď poškodenej s obžalovaným po sebe kričali, plakala poškodenej ba aj obžalovaný (popisuje to napríklad svedkyňa S.) nedá sa vylúčiť, že došlo aj k vzájomnej fyzickej potýčke zahŕňajúcej škriabanie (zo strany poškodenej, čomu mohol obžalovaný brániť práve tým, že poškodenej držal) a úder či údery zo strany obžalovaného (nevedno či išlo o útok či obranu ani jej primeranosť v danej chvíli), dokonca ani, že poškodenej v afekte kričala hoci aj o pomoc a obžalovaný počas hovoru so svedkyňou ju aj držal či zakrýval jej ústa, aby bol schopný hovoriť so svedkyňou, no poškodenej to vyložila ako snahu ju dusiť, umlčať ublížiť jej na zdraví, ak medzi sebou zápasili, snahu ju zadržiavať v byte. Inými slovami poškodenej vykreslila obžalovaného ako agresora a seba samú ako obeť. V skutočnosti však išlo o vzájomnú hádku plynúcu z rozchodu, narušených vzťahov, nevyrovnanej osobnosti obžalovaného aj poškodenej a vlastných záujmov partnerov do budúca, emočne vypätú obojstranne. Nemožno účelovo vytrhávať jednostranne správanie jedného z partnerov počas partnerského konfliktu bez skúmania všetkých rozhodných okolností a aj konania partnera druhého, pretože výsledkom môže byť v podstate kriminalizácia občianskoprávných či rodinnoprávných vzťahov čo ako sú aj narušené, ako v tomto prípade. Na hlavnom pojednávaní sa prokurátorovi nepodarilo preukázať skutkový stav ako v obžalobe čo súd vyššie odôvodňuje, preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.